

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๔/๒๕๕๖

วันที่ ๑๒ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑	เจ้าหน้าที่พัสดุ	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๒	หัวหน้าส่วนการคลัง	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๓	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การเก็บรักษาเงินโดยมิชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

คู่กรณีที่ ๒ หัวหน้าส่วนการคลัง ในฐานะหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้ขออนุมัติจัดซื้อยางแอสฟัลท์มิกส์เย็น จำนวน ๔๐๐ ถุง วงเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท โดยวิธีตกลงราคา ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้อนุมัติให้จัดซื้อ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงได้สั่งซื้อยางแอสฟัลท์มิกส์เย็น จำนวน ๔๐๐ ถุง เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท จากนาย ฉ. ตามใบสั่งซื้อเลขที่ ๗๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ บริษัท ช. จำกัด ซึ่งมีได้เป็นคู่สัญญาในใบสั่งซื้อได้ส่งมอบยางแอสฟัลท์มิกส์เย็นให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลเพียง ๑๐๐ ถุง ไม่ครบจำนวนตามใบสั่งซื้อ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลที่ ๒๒๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ได้จัดทำใบตรวจรับพัสดุนับลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ระบุว่าคณะกรรมการได้พร้อมกันตรวจรับยางแอสฟัลท์มิกส์เย็น จำนวน ๔๐๐ ถุง เห็นว่ามีปริมาณและคุณภาพถูกต้องครบถ้วน ทั้งราคาก็เป็นไปตามราคาท้องตลาด และได้ส่งมอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลรับไว้เป็นการถูกต้องแล้วในวันนี้ จึงพร้อมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ทั้งที่คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ทราบอยู่แล้วว่าการส่งมอบยางแอสฟัลท์มิกส์เย็นจริง เพียง ๑๐๐ ถุง และคู่กรณีที่ ๑ ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้ให้ความเห็นในใบตรวจรับพัสดุว่า “กรรมการตรวจรับพัสดุถูกต้องแล้ว เห็นควรเบิกจ่ายเงินให้ต่อไป” โดยมีคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ร่วมลงลายมือชื่อด้วยโดยไม่ได้รับรู้วัน เดือน ปี ทั้งที่ในการตรวจรับพัสดุนั้นไม่มีเอกสารหลักฐานการส่งมอบพัสดุ มีแต่เพียงภาพถ่ายยางแอสฟัลท์มิกส์เย็นจำนวนหนึ่งเท่านั้น

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวน ประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยรวม ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจรับพัสดุ ปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๒ หัวหน้าส่วนการคลัง และคู่กรณีที่ ๓ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่าคู่กรณีดังกล่าวเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามคำนิยามที่กำหนดไว้ใน ระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ และองค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งให้คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๒๒๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เพื่อให้ทำการตรวจรับยาง แอสฟัลท์มิกส์เย็นที่จะจัดซื้อ ในวงเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่มี หน้าที่ตรวจรับพัสดุตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๕ แล้ว

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๗ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๗ กำหนดให้คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ มีหน้าที่ตรวจรับพัสดุ และตรวจการจ้างที่ไม่ใช้งานก่อสร้าง ให้ถูกต้องครบถ้วนตามหลักฐานที่ตกลงกันไว้ เมื่อตรวจถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้รับพัสดุไว้และถือว่าผู้ขายหรือผู้รับจ้างได้ส่งมอบพัสดุถูกต้องครบถ้วน ตั้งแต่วันที่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างนำพัสดุนั้น มาส่งแล้วมอบแก่เจ้าหน้าที่พัสดุ พร้อมทำใบตรวจรับโดยลงชื่อไว้เป็นหลักฐานอย่างน้อยสองฉบับ มอบแก่ผู้ขาย หรือผู้รับจ้างหนึ่งฉบับและเจ้าหน้าที่พัสดุหนึ่งฉบับ เพื่อดำเนินการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงิน ขององค์การบริหารส่วนตำบล และรายงานให้ประธานกรรมการบริหารทราบ

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดซื้อยางแอสฟัลท์มิกส์เย็น จำนวน ๔๐๐ ถัง เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท จากนาย ฉ. ตามใบสั่งซื้อลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ บริษัท ช. จำกัด ได้ส่งมอบยางแอสฟัลท์มิกส์เย็นให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล เพียง ๑๐๐ ถัง ซึ่งไม่ครบจำนวน ตามใบสั่งซื้อ แต่คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ในฐานะคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ร่วมกันตรวจรับยาง แอสฟัลท์มิกส์เย็นจำนวนดังกล่าวตามใบตรวจรับพัสดุ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ โดยระบุว่าได้รับยาง แอสฟัลท์มิกส์เย็น จำนวน ๔๐๐ ถัง และระบุรายละเอียดว่า “เห็นว่ามีปริมาณและคุณภาพถูกต้องครบถ้วน ทั้งราคาก็เป็นไปตามราคาท้องตลาด และได้ส่งมอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลรับไว้เป็นการถูกต้องแล้วในวันนี้” พร้อมทั้งได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย ทั้งที่ไม่มีเอกสารหลักฐานการส่งมอบพัสดุ มีเพียงภาพถ่าย ยางแอสฟัลท์มิกส์เย็นเท่านั้น ประกอบกับคู่กรณีที่ ๒ ได้ให้ถ้อยคำฯ รับคำสั่งจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ด้วยวาจาว่า ผู้รับจ้างจะส่งยางแอสฟัลท์มิกส์เย็น จำนวน ๑๐๐ ถัง เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนก่อน

และส่วนที่เหลือจะนำมาส่งให้ครบตามจำนวนในภายหลัง และคู่กรณีที่ ๓ ก็ได้ให้ถ้อยคำยอมรับว่าได้ลงลายมือชื่อในเอกสารการตรวจรับโดยไม่ได้ตรวจสอบจำนวนพัสดุดังกล่าว เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลได้เบิกจ่ายเงินเพื่อชำระค่าจัดซื้อยางแอสฟัลท์มีกส์เย็นตามฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท ซึ่งสูงกว่าจำนวนเงินที่ต้องจ่ายจริง เป็นเงิน ๒๙,๖๐๐ บาท พฤติการณ์ของคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ดังกล่าว จึงรับฟังได้ว่า เป็นการจงใจปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๗ โดยมีชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการแล้ว การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๕ ประกอบข้อ ๕

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือทะเบียนพัสดุ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ เจ้าหน้าที่พัสดุ ระดับ ๑ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่าคู่กรณีดังกล่าวเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามคำนิยามที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ และองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีคำสั่งที่ ๘๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่อง มอบหมายการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมอบหมายให้คู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่จัดทำทะเบียนคุมพัสดุครุภัณฑ์ให้เป็นปัจจุบัน จัดทำบัญชีรับ - จ่ายพัสดุให้เป็นปัจจุบัน รายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีงบประมาณ ตลอดจนรับผิดชอบในงานเกี่ยวกับพัสดุและตามที่อยู่บังคับบัญชามอบหมาย จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือทะเบียนพัสดุ ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๖ แล้ว

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ จงใจไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๗๓ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๗๓ กำหนดว่า เมื่อเจ้าหน้าที่พัสดุได้รับมอบแล้วให้ดำเนินการลงบัญชีหรือทะเบียนเพื่อควบคุมพัสดุแล้วแต่กรณี แยกเป็นชนิดและแสดงรายการตามตัวอย่างที่อธิบดีกำหนด โดยให้มีหลักฐานการรับเข้าบัญชีหรือทะเบียนไว้ประกอบรายการด้วย และเก็บรักษาพัสดุให้เป็นระเบียบเรียบร้อยปลอดภัยและให้ครบถ้วนถูกต้องตรงตามบัญชีหรือทะเบียน

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดซื้อยางแอสฟัลท์มีกส์เย็น จำนวน ๔๐๐ ถัง ต่อมาวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ บริษัท ช. จำกัด ก็ได้ส่งมอบยางแอสฟัลท์มีกส์เย็นให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑๐๐ ถัง และคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ได้ทำการตรวจรับยางแอสฟัลท์มีกส์เย็นจำนวนดังกล่าวตามใบตรวจรับพัสดุ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งไม่ครบจำนวนตามใบสั่งซื้อ แต่คู่กรณีที่ ๑ ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ ซึ่งมีหน้าที่จัดทำทะเบียนบัญชีพัสดุและครุภัณฑ์ ตามคำสั่งองค์การ

บริหารส่วนตำบล ลง ที่ ๘๒/๒๕๕๑ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ กลับจัดทำบัญชีพัสดุโดยระบุว่า ได้รับยางแอสฟัลท์มิกส์เย็นไว้ จำนวน ๔๐๐ ถุง ตามบัญชีพัสดุ (พ.ด.๔) องค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นเท็จ แม้คูกรณีที่ ๑ จะอ้างว่าคณะกรรมการตรวจรับพัสดุเป็นผู้ดำเนินการไปรับยางแอสฟัลท์มิกส์เย็นด้วยตนเองและเมื่อทราบภายหลังว่ามีจำนวนเพียง ๑๐๐ ถุง ก็ได้สอบถามไปยังคูกรณีที่ ๒ แล้วได้รับแจ้งว่ายางแอสฟัลท์มิกส์เย็นส่วนที่เหลือจะมีการส่งมอบในภายหลังก็ตาม แต่จากเอกสารหลักฐานดังกล่าวข้างต้นกลับปรากฏว่า ได้มีการจัดทำบัญชีพัสดุก่อนที่จะมีการส่งมอบ จึงถือได้ว่าเป็นข้อเท็จจริงที่มีพิรุณประกอบกับคูกรณีที่ ๑ ให้ถ้อยคำยอมรับว่า ในขณะที่จัดทำบัญชีพัสดุนั้นไม่ทราบว่ายางแอสฟัลท์มิกส์เย็นที่ยังมีจำนวนไม่ครบ ย่อมแสดงให้เห็นได้ว่าคูกรณีที่ ๑ ยังมิได้ทำการตรวจสอบจำนวนพัสดุให้ชัดเจนก่อนที่จะจัดทำบัญชีพัสดุดังกล่าวแต่อย่างใด เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกจ่ายเงินเพื่อชำระค่าจัดซื้อยางแอสฟัลท์มิกส์เย็นให้กับผู้ขาย ตามฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เกินเป็นเงิน ๒๙,๖๐๐ บาท พฤติการณ์ดังกล่าวของคูกรณีที่ ๑ จึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๗๓ และก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการแล้ว การกระทำของคูกรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๖ ประกอบข้อ ๕ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือทะเบียนพัสดุ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒

ประเด็นที่ ๓ คูกรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และคูกรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน ทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คูกรณีที่ ๓ ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และคูกรณีที่ ๒ ตำแหน่ง หัวหน้าส่วนการคลัง สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่าคูกรณีดังกล่าวเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามคำนิยามที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ โดยคูกรณีที่ ๓ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายของแผนงานให้สอดคล้องกับกฎหมาย พิจารณา ทำความเห็น สรุปรายงาน เสนอแนะและดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาตต่างๆ ที่เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล รับผิดชอบงานประจำทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งหมด ปกครองบังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง และปฏิบัติงานอื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย โดยในการดำเนินการจัดซื้อยางแอสฟัลท์มิกส์เย็นเพื่อซ่อมแซมถนนภายในตำบลดังกล่าว คูกรณีที่ ๓ ได้รับนโยบายจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน โดยใช้งบประมาณจากรายจ่ายงบกลาง ประเภทเงินสำรองจ่ายในกรณีจำเป็นหรือบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน และจากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คูกรณีที่ ๓ ได้ลงลายมือชื่อผู้เบิก ในฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย และลงลายมือชื่อเสนอความเห็นต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลว่า “เห็นควรอนุมัติให้เบิกจ่ายได้” รวมทั้งได้จัดทำงบ

รายละเอียดใบสำคัญประกอบฎีกาและใบรับรองของผู้เบิก จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหนี้ที่มีหน้าที่เบิกเงินตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๖ แล้ว

ส่วนคู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕ กำหนดไว้ จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหนี้ที่มีหน้าที่เบิกเงินตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๕ แล้ว

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า คู่กรณีที่ ๓ ได้ลงลายมือชื่อเบิกเงินตามฎีกาเบิกเงิน ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เพื่อจ่ายเป็นค่าจัดซื้อยางแอสฟัลท์มิกส์เย็น จำนวน ๔๐๐ ถุง ตามใบสั่งซื้อลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เป็นเงินเต็มจำนวนให้แก่ นาย ฉ. ผู้ขาย ทั้งที่ทราบอยู่แล้วว่ามีภาระส่งมอบเพียง ๑๐๐ ถุง เท่านั้น เนื่องจากเป็นผู้ทำการตรวจรับพัสดุดังกล่าวด้วยตนเองตามใบตรวจรับพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ประกอบกับคู่กรณีที่ ๓ ให้ถ้อยคำว่าได้มีการพูดคุยและได้รับคำสั่งด้วยวาจาจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้จัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวไปก่อนและยางแอสฟัลท์มิกส์เย็นส่วนที่เหลือจะมีการส่งมอบในภายหลังก็ตาม และยอมรับว่าได้ลงนามในเอกสารต่างๆ โดยมิได้มีการตรวจสอบก่อนการกระทำของคู่กรณีที่ ๓ ดังกล่าวจึงเป็นการจัดทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ อีกทั้งคู่กรณีที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเงิน ได้ร่วมลงนามสั่งจ่ายเงินตามเช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ให้แก่ นาย ฉ. เป็นค่าจัดซื้อยางแอสฟัลท์มิกส์เย็น จำนวน ๔๐๐ ถุง โดยมิได้มีการขีดคร่อมและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” แต่อย่างใด จนเป็นเหตุให้มีการนำเช็คฉบับดังกล่าวไปถอนเงินและนำมาจ่ายเป็นค่ายางแอสฟัลท์มิกส์เย็นเกินจำนวนไป เป็นเงิน ๒๙,๖๐๐ บาท การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ จึงเป็นการจงใจฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๐ และได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการแล้ว จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และข้อ ๕ ฐานเป็นเจ้าหนี้ที่มีหน้าที่เบิกเงิน ทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และได้กระทำความผิดในฐานะเป็นผู้สั่งจ่าย ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

ส่วนคู่กรณีที่ ๒ หัวหน้าส่วนการคลัง ได้ลงลายมือชื่อจ่ายเงินในฎีกาเบิกเงินลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เป็นค่าจัดซื้อยางแอสฟัลท์มิกส์เย็น จำนวน ๔๐๐ ถุง ตามใบสั่งซื้อลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ นาย ฉ. ผู้ขาย ทั้งที่ทราบอยู่แล้วว่ามีภาระส่งมอบเพียง ๑๐๐ ถุง เท่านั้น เนื่องจากเป็นผู้ทำการตรวจรับพัสดุดังกล่าวด้วยตนเองตามใบตรวจรับพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ประกอบกับคู่กรณีที่ ๒ ให้ถ้อยคำว่าได้มีการพูดคุยและได้รับคำสั่งด้วยวาจาจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้จัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวไปก่อนและยางแอสฟัลท์มิกส์เย็นส่วนที่เหลือจะมีการส่งมอบในภายหลัง การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นการจัดทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ อีกทั้งคู่กรณีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเงิน ได้ร่วมลงนามสั่งจ่ายเงินตามเช็คธนาคารเพื่อการเกษตร

และสหกรณ์การเกษตร ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ให้แก่นาย ฉ. ผู้ขาย เป็นค่าจัดซื้อยางแอสฟัลท์มิกส์เย็น จำนวน ๔๐๐ ถู โดยมีได้มีการขีดคร่อมและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” แต่อย่างไรก็ดี จนเป็นเหตุให้มีการนำเช็คฉบับดังกล่าวไปถอนเงินและนำมาจ่ายเป็นค่ายางแอสฟัลท์มิกส์เย็นเกินจำนวนไป เป็นเงิน ๒๙,๖๐๐ บาท การกระทำของคู่กรณีข้อ ๒ จึงเป็นการจงใจฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๙ ข้อ ๗๓ และข้อ ๗๖ และได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการแล้ว จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และข้อ ๕

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๑ วรรคสอง และมาตรา ๓๐๒ (๓) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๖ ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ เมื่อคู่กรณีข้อ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติและมีประสบการณ์ในการทำงานยัง不多 จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นต่ำสุด โดยปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน จำนวน ๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๗,๑๐๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๔,๒๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสี่พันสองร้อยบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๕๙๐ บาท (ห้าร้อยเก้าสิบบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๒. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

๒.๑ เป็นความผิดตามข้อ ๔๕ ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ แม้คู่กรณีข้อ ๒ จะเป็นหัวหน้าหน่วยงานคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งย่อมทราบถึงระเบียบวิธีปฏิบัติของทางราชการเป็นอย่างดีก็ตาม แต่เนื่องจากการกระทำผิดดังกล่าวได้ก่อให้เกิดความเสียหายเป็นจำนวนไม่มากจึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองโดยปรับเท่ากับเงินเดือน จำนวน ๑๐ เดือน

๒.๒ เป็นความผิดตามข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ แม้คู่กรณีข้อ ๒ จะเป็นหัวหน้าหน่วยงานคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งย่อมทราบถึงระเบียบวิธีปฏิบัติของทางราชการเป็นอย่างดีก็ตาม แต่เนื่องจากการกระทำผิดดังกล่าว

ก่อให้เกิดความเสียหายเป็นจำนวนไม่มากจึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองโดยปรับเท่ากับเงินเดือน
จำนวน ๑๐ เดือน

การกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ เป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน จึงต้องรับโทษปรับ
ทางปกครองตามข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๓ โดยปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน
รวม ๒๐ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๑๓,๘๘๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครอง
ทั้งสิ้น ๒๗๙,๖๐๐ บาท (สองแสนเจ็ดหมื่นเก้าพันหกร้อยบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือน
เพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๑๑,๖๕๐ บาท (หนึ่งหมื่นหนึ่งพันหกร้อยห้าสิบบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระ
ค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๓. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัย
ทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

๓.๑ เป็นความผิดตามข้อ ๔๕ ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ แม้คู่กรณีที่ ๓
จะเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างในองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งไม่ควรกำหนดโทษ
ต่ำกว่าผู้ใต้บังคับบัญชาก็ตาม แต่เนื่องจากการกระทำผิดดังกล่าวได้ก่อให้เกิดความเสียหายเป็นจำนวนไม่มาก
จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองโดยปรับเท่ากับเงินเดือน จำนวน ๑๑ เดือน

๓.๒ เป็นความผิดตามข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับ
ทางปกครองชั้นที่ ๔ แม้คู่กรณีที่ ๓ จะเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างในองค์การบริหาร
ส่วนตำบลซึ่งไม่ควรกำหนดโทษต่ำกว่าผู้ใต้บังคับบัญชาก็ตาม แต่เนื่องจากการกระทำผิดดังกล่าวได้ก่อให้เกิด
ความเสียหายเป็นจำนวนไม่มาก จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองโดยปรับเท่ากับเงินเดือน จำนวน ๑๑ เดือน

การกระทำของคู่กรณี ที่ ๓ เป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน จึงต้องรับโทษปรับ
ทางปกครองตามข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๓ โดยปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือนรวม ๒๒ เดือน
เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๑๘,๐๔๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๓๙๖,๘๘๐ บาท
(สามแสนเก้าหมื่นหกพันแปดร้อยแปดสิบบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับ
เดือนละไม่น้อยกว่า ๑๖,๕๓๐ บาท (หนึ่งหมื่นหกพันห้าร้อยสามสิบบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน
เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

นางสาวประไพ อังกินันท์

รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาการแทน

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใช้อำนาจหน้าที่แทน

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน